

Man skal paa dette Sted indskyde en kort Redegørelse for de 4 Tilfælde, hvor Retslægeraadet *ikke* har ment at kunne anbefale Ansøgningen om Kastration; de tre først refererede af disse Tilfælde falder i 1929, det fjerde i 1931:

1. 38-aarig Mand, straffet for Betleri, Bedrageri, 3 Gange for Uterlighed mod Dreng, nu med ung Mand under 18 Aar. Ikke sindssyg eller aandssvag, ikke i Besiddelse af abnorm stærk Kønndrift, i Virkeligheden heterosexuel; hans perverse Praktiker var alene Udslag af en betydelig moralsk Forraaelse.

2. 23-aarig Mand, allerede tidligt kommen under Værgeraadet for Tyverier. Allerede 1 Gang straffet for Uterlighed mod Dreng, nu lignende Forbrydelse. Han var ikke sindssyg eller aandssvag, men udtalt Psykopat med talrige, meget uheldige Karakterbrist og saare mangelfulde Moralbegreber. Hans Sexualdrift var ikke abnormt stærk, han var i Virkeligheden heterosexuel, men „bange for at blive smittet hos Kvinderne“, hvorfor han foretrak Praktiker med Dreng.

3. 53-aarig Mand, gennem mange Aar Vagabondage, Betleri, 2 Straffe for Uterlighed mod Dreng, 3 for Exhibition overfor Smaa piger og Kvinder, nu Uterlighed mod 13-aarig Pige. Han var ikke sindssyg eller aandssvag, men gammel og ihærdig Dranker; hans Exhibitioner skete maaske under Beruselse. Indtil den sidste Tid havde han haft ret regelmæssigt Kønssamkvem med Kvinder. Hans seksuelle Lovovertrædelse maatte ses som et blandt flere Udslag af hans alkoholiske sjælelige Degeneration, og Virkningen af en Kastration maatte anses for tvivlsom.

4. Gift 66-aarig Mand; siden 1894 5 Gange straffet for Uterlighed mod Dreng, nu lignende Forbrydelse (overfor 13 Dreng). Heterosexuel, normalt Kønssamkvem med Kvinder resp. Hustruen, lejlighedsvis (særlig under Uoverensstemmelser med de paagældende Kvinder) kunde hans Kønndrift vækkes ved Synet af halv vokse Dreng; ingen homoseksuelle Dag- eller Natdrømme. Hans Kønndrift ikke abnorm stærk. Han var ikke sindssyg eller aandssvag, men en i intellektuel Henseende daarlig udrustet Person med uudviklet Moral, legemlig allerede en Del alderdomsaffældig. Ogsaa her maatte Virkningen af en eventuel Kastration skønnes tvivlsom.

Retslægeraadets Stilling overfor disse Tilfælde har naturligt nok været præget af den Tilbageholdenhed, som man i disse Lovens første Aar mente at burde paalægge sig. Hvis Raadet nu skulde tage Stilling til saadanne Sager, vilde man dog maaske overfor enkelte af dem, f. Eks. det nævnte 3die Tilfælde, have stillet sig mindre afvisende.

Vi har hermed gennemgaaet de til Karakterisering af Kastrationsansøgerne relevante Forhold og skal nu gaa over til at skildre *Kastrationens legemlige og sjælelige Følger* for at ende med de for Lovens samfundsmæssige Betydning vigtige Vurderinger af Kastrationen, nemlig: dens *kriminalterapeutiske Virkninger* (dens Virkninger paa de forbrydelsevoldende Mekanismer) og *de kastrerede Personers sociale Skæbne efter Indgrebet*, herunder særlig deres sociale Brugbarhed til Arbejde og Selverhverv, henholdsvis deres (fortsatte) Falden Samfundet til Byrde ved at gaa ind under social Forsorg under en eller anden Form.

Legemlige Forhold efter Kastrationen:

Den Betænkelighed, man fra visse Sider havde næret for, at en Række i Forvejen velkendte *legemlige Følger efter Kastration* skulde komme til at virke bremsende paa en Videreførelse af vor Lovgivning paa dette Omraade, er glædeligvis ikke blevet bestyrket gennem den forløbne, ganske vist korte Observationstid af de kastrerede Personer; en sikker Udtalelse om, hvorvidt en lang Aarrækkes Observation maaske vil ændre Billedet af de legemlige Følger, navnlig af Kastrationer af ganske unge, kan man ikke afgive.

De legemlige Følger, der indtræder efter Kastrationen, er dels betingede af det ændrede almindelige Stofskifte, dels af den bortfaldne Indfyldelse af Kønnskirtlerne paa hele det Kompleks, der gaar ind under Begrebet afhængige Kønskarakterer.

Det ændrede Stofskifte giver sig almindeligvis særlig Udslag i Forandringer i Vækstforholdene, Legemets Højde og Lemmernes Længde samt i Legemets Vægt. Paa det første Punkt har man ikke iagttaget væsentlige Ændringer, en Følge af, at Kastrationerne alle er foretagne efter, ofte længe efter Puberteten og den hermed som oftest følgende Afslutning af Knoglevæksten.